

Sygn. akt: III U 996/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych - w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania R. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania R. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28.11.2014r. **znak** (...)(...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

R. B. wniosła odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 28.11.2014r., odmawiającej jej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że ma chory bark, kołatania serca i osteoporozę.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes KRUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że R. B. w okresie od 08.11.2013r. do 31.10.2014r. pobierała rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy a w dniu 02.10.2014r. złożyła wniosek o przyznanie renty na dalszy okres. Ponieważ zarówno Lekarz Rzecznawca, jaki Komisja Lekarska ustalili, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, decyzją z dnia 28.11.2014r. prawidłowo odmówiono odwołującej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

R. B. w okresie w okresie od 08.11.2013r. do 31.10.2014r. pobierała rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 02.10.2014r. złożyła wniosek o przyznanie renty na dalszy okres. W toku jego rozpoznawania orzeczeniem wydanym przez Lekarza Rzecznawcę w dniu 03.11.2014r. ustalono, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Na skutek sprzeciwu odwołującej także Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 25.11.2014r.

ustaliła, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. W konsekwencji Prezes KRUS zaskarżoną decyzją z dnia 28.11.2014r. odmówił jej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie R. B. od decyzji ZUS z dnia 28.11.2014r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W świetle w/w przepisów skuteczność odwołania R. B. była uzależniona od ustalenia, czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności oraz w jakim okresie ta niezdolność powstała.

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu kardiologii, ortopedii i neurologii. Biegli z zakresu: kardiologii B. G., neurologii R. Z. i ortopedii G. K. w opinii nadesłanej w dniu 17.03.2015r., po przeprowadzonym w dniu 07.02.2015r. badaniu odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jej zdrowia, zdiagnozowali u niej: nadciśnienie tętnicze, neuralgię międzyżebrową, dyslipidemię, łagodne zaburzenia rytmu serca w wywiadzie, zawroty głowy w wywiadzie i zespół bolesnego barku prawego z ograniczeniem funkcji.

Zdaniem biegłych w/w schorzenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu biegli wskazali, że nadciśnienie tętnicze nie dało żadnych powikłań narządowych ani niewydolności krążenia, jest dobrze kontrolowane pojedynczym lekiem. Nadto zgłaszane bóle w klatce piersiowej mają charakter bólów międzyżebrowych a nie bólów wieńcowych a ujemny test wysiłkowy pozwala na wykluczenie choroby niedokrwiennej serca. Zdaniem biegłych bolesność barku prawego powoduje tylko niewielkie ograniczenie funkcji, dlatego nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Do powyższej opinii zastrzeżeń nie wniosła żadna ze stron. W szczególności odwołująca nie zajęła stanowiska co do opinii, nie stawiała się też na rozprawie, dlatego należało uznać, iż nie kwestionuje opinii biegłych.

Wskazać też należy, że w sprawie, w której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2010r., IUK 204/09, LEX nr 577813). Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu (wyrok z dnia 14.05.2014r., III AUa 1810/13, LEX nr 1469282).

W świetle sporządzonej w sprawie opinii biegłych odwołująca nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do renty rolniczej. W ocenie Sądu opinia ta może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Została ona wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej jednostek chorobowych. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, odwołują się do wyników badań specjalistycznych, zawartych w dokumentacji medycznej oraz uwzględniają stan przedmiotowy odwołującej w dacie badania przez biegłych, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli odnieśli się do schorzeń występujących u R. B., określili stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Podkreślić należy, że sam fakt występowania schorzeń nie może stanowić podstawy do uznania niezdolności do pracy, lecz istotny jest poziom nasilenia choroby, a poziom ten, zdaniem biegłych, u odwołującej nie sięga poziomu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wniosek powyższy jest poparty wynikami badania przedmiotowego R. B., wskazanymi w opinii i wynikami badań przeprowadzonych przez Lekarza Rzeczoznawcę i Komisję Lekarską. Wprawdzie u odwołującej stwierdzono nadciśnienie tętnicze, lecz z wyników badań zawartych w dokumentacji medycznej wynika, iż nie dało ono żadnych powikłań narządowych ani niewydolności krążenia i jest dobrze kontrolowane pojedynczym lekiem. Także stan neurologiczny nie powoduje obecnie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Zarówno Lekarz Rzeczoznawca w toku badania w dniu 07.20.2014r., jak i Komisja Lekarska w toku badania w dniu 13.11.2014r. nie stwierdzili objawów korzeniowych i rozciągowych. Stwierdzono wprawdzie ograniczoną ruchomość w obrębie stawu barkowego prawego, lecz jednocześnie stwierdzono pełną sprawność chwytnej obu kończyn górnych i pełną ruchomość stawów kończyn dolnych i górnych, nie stwierdzono zaś zaników mięśniowych. Także biegli sądowi stwierdzili jedynie niewielkie ograniczenie odwodzenia i rotacji barku prawego.

Z akt rentowych wynika, iż odwołująca posiada niewielkie gospodarstwo rolne, bo o pow. 3,80ha, nie hoduje żadnych zwierząt. Taka struktura gospodarstwa oznacza, że zakres wykonywanych prac ogranicza się jedynie do okresowych prac rolnych. Jednocześnie takie gospodarstwo nie może być źródłem utrzymania rodziny, co potwierdzają dane zawarte w aktach KRUS, gdzie znajdują się świadectwa pracy odwołującej stwierdzające, że była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku szwaczki. Także jej mąż był zatrudniony poza rolnictwem i pobiera rentę z ZUS. Wprawdzie R. B. w przeszłości pobierała rentę z KRUS, lecz był to niedługi okres, bo od 08.11.2013r. do 31.10.2014r. Z akt rentowych wynika też, iż podstawą do przyznania jej w 2013r. renty była znacznie ograniczona ruchomość barku prawego, gdyż w toku badania w KRUS odwołująca wówczas podnosiła prawą rękę jedynie do poziomu, stwierdzano też osłabienie sprawności chwytnej prawej kończyny. W toku rozpoznawania spornego wniosku o rentę, złożonego w 2014r. wyniki badań przedmiotowych były już inne, gdyż sprawność chwytnej była zachowana prawidłowo, poprawie uległa także ruchomość stawu kończyny górnej prawej, co oznacza poprawę stanu zdrowia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie biegłych o braku całkowitej niezdolności R. B. do pracy w gospodarstwie rolnym. Odwołująca nie spełnia więc przesłanek do przyznania jej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy i jej odwołanie od decyzji Prezesa KRUS z dnia 28.11.2014r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.